

[Ministeren for offentlige arbejder.]

tegner sig i det hele taget i dag, kan nedlægge de privatbaner, som ikke kan svare sig? Det er det, der i virkeligheden er spørgsmålet. Man kan sagtens få trafikken ud på vejene, men hvis vi kommer ud for den situation, som vi var ude for under besættelsen, hvorledes så med transporten, når disse baner mangler, og sporene er taget op? Hvad så? Det er spørgsmålet.

Formanden: Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) har ordet for en kort bemærkning.

Hans Hansen (Rørby): Under besættelsen var forholdet det, at mange af de baner, der her er tale om, overhovedet ikke havde noget at køre med, og derfor kunne de ikke tage den opgave op, som den højtærede minister pegede på.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1—7

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Man gik derpå til:

Første behandling af forslag til beslutning af rigsdagen i henhold til lov nr. 112 af 9. marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13. (Regnskabsåret 1947—48).

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til beslutning findes i tillæg B. sp. 1889).

Sagen sattes til forhandling.

Ordføreren (Bollerup Madsen): På udvalgets vegne skal jeg indstille, at tinget godkender det foreliggende forslag til beslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til beslutning af rigsdagen, sålydende:

„Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for tiden fra 1. april 1947 til 31. marts 1948,“

vedtoges uden afstemning.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om grundforbedring.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1727).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om grundforbedring, således som det nu er vedtaget af landstinget.

Der har i befolkningen været almindelig tilfredshed med den i grundforbedringslovgivningen hjemlede adgang til at opnå tilskud til grundforbedringsarbejder, hvilket ses bl. a. deraf, at loven i alle årene lige fra 1933 er blevet meget stærkt udnyttet. Da der stadig er betydelige arealer, der ved dræning, mergling eller anden grundforbedring kan sættes i stand til at yde større udbytte, og da grundforbedringsarbejder tillige har stor betydning for beskæftigelsen, navnlig i vinterhalvåret, har jeg ment, at adgangen til lån og tilskud til grundforbedringsarbejder i princippet bør opretholdes.

Når man har fundet det nødvendigt og rimeligt at lade grundforbedringsloven optage til revision, skyldes det dels at forskellige ændringer har gjort loven mindre overskuelig, dels at de erfaringer, der er indhøstet ved administrationen af loven gennem de forløbne år, har vist, at det er påkrævet at foretage ændringer på visse punkter. Jeg skal kort redegøre for de vigtigste punkter, hvorpå dette lovforslag vil medføre en ændring i forhold til tidligere.

Den ved lov af 26. august 1941 indførte adgang til at lade grundforbedringsarbejder på under 800 kr.s værdi behandle af de kommunale beskæftigelsesudvalg har medført adskillige misbrug. I det i landstinget forelagte lovforslag var derfor denne bestemmelse i loven af 1941 udeladt. Da imidlertid det af landstinget nedsatte udvalg har lagt megen vægt på at bevare adgangen til en lettere behandling af disse arbejder under hensyn til, at de i en given situation, f. eks. under en forbigående større arbejdsløshed, kan iværksættes med ganske kort varsel, har jeg ment at kunne gå med til at søge den hidtidige ordning opretholdt, dog med den ændring, at sa-